

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10C/326/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513214435
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2017:7513214435.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom 1 boulevard Haussmann, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO 47 258 711, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanému: M. O., J.. XX.XX.XXXX, G. J. X. XX, XXX XX G., v konaní o zaplatenie 1.148,52 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd pokračuje v konaní s novým žalobcom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČ: 542 097 902, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75 009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, namiesto pôvodného žalobcu CETELEM Slovensko a.s. so sídlom Panenská 7, Bratislava 1, IČO 35 787 783.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 485,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 485,54 eur od 01.07.2013 do zaplatenia, všetko to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu podaným návrhom zo dňa 30.08.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1.148,52 eur so zmluvným úrokom vo výške 21,24% ročne zo sumy 994,87 eur od 16.04.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1.148,52 eur od 01.07.2013 a trovy tohto konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 06.11.2010 poskytol žalovanému na základe časti C) Návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v sume 1.803,07 eur. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty. Žalovaný sa v zmysle všeobecných úverových podmienok zaviazal splatiť úver v mesačných splátkach vo výške 5% z poskytnutého úverového rámca k 10 dňu každého mesiaca. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný sumu 1.224,46 eur a na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vypovedal zmluvu dňa

22.04.2013. Výpoveď zmluvy nadobudla účinnosť dňa 01.07.2013. Na základe uvedeného tak žalobca žiada, aby súd rozhodol v zmysle podaného žalobného návrhu.

3. Podaním doručeným súdu dňa 22.08.2014 žalobca vzal späť v časti svoj návrh o zaplatenie sumy 9,86 eur, nakoľko žalovaný dňa 02.12.2013 vykonal čiastočnú úhradu svojho dlhu.

4. Vo veci bol pod sp.zn.:10C/326/2013 dňa 14.01.2015 vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná včas odpor doručený súdu dňa 26.01.2015.

5. V priebehu konania oznámil súdu pôvodný žalobca, že došlo k zmene subjektu na strane žalobcu z pôvodného žalobcu spol. CETELEM SLOVENSKO a.s. na nového žalobcu spol. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, nakoľko dňa 1.7.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu žalobcu so spol. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČ: 542 097 902, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75 009 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava.

6. Z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu mal súd preukázané, že tento bol ku dňu 30.6.2016 vymazaný z obchodného registra. Ďalej z Obchodného Vestníka Slovenskej republiky č. 165/2016, vložka č. 2435/B mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu bol na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.8.2016, sp. zn. 34 Exre/311/2016-9 v zmysle ust. § 69aa, ods. 8 Obchodného zákonníka vymazaný z obchodného registra, a to na základe oznámenia Súdnej kancelárie Obchodného súdu v Paríži zo dňa 22.7.2016, z ktorého vyplýva, že v súlade s článkom R.123-74-1 francúzskeho Obchodného zákonníka a v súlade s článkom 13 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/56/ES zo dňa 26. októbra 2005 o cezhraničných zlúčeníach alebo splynutiach kapitálových spoločností, došlo s účinnosťou ku dňu 30. júna 2016 k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 boulevard Haussmann 75009 Paríž a spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, Slovensko, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, IČO: 35 787 783.

7. Podľa ust. § 69 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zlúčenie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku jednej spoločnosti alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú už jestvujúcu spoločnosť, ktorá sa tým stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností. Splynutie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku dvoch alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú novozaloženú spoločnosť, ktorá sa svojím vznikom stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností.

8. Podľa § 64 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte ako „CSP“), ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

9. Právny predchodca žalobcu ku dňu 30.06.2016 zanikol s tým, že došlo ku zániku spoločnosti s právnym nástupníctvom, súd tak v zmysle § 64 a 66 CSP rozhodol o pokračovaní s konaním s jeho právnym nástupcom t.j. BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČ: 542 097 902, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75 009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava.

10. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov pozostávajúcich zo žalobného návrhu, zmluvy o revolvingovom úvere, všeobecných úverových podmienok, výpoveďou zo zmluvy, výpisom z účtu žalovaného a ostatných listinných dôkazov, a zistil tento skutkový stav:

11. Súd nariadil pojednávanie dňa 16.02.2017, žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, avšak sa riadne a včas ospravedlnili, žalovaný sa z pojednávania zúčastnil, a preto súd v zmysle ustanovenia § 180 CSP súd konal v neprítomnosti strán konania. V zmysle § 180 CSP, súd

po vyvolaní vecí zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané, ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie.

12. Súd na pojednávaní vypočul žalovaného p. M. O., J. XX.XX.XXXX, bytom J. X. X, zamestnaná ako K. I. N.. D. N..V..Q.., ktorá po zákonom poučení uviedla, že je si vedomá, že zobrala úver ale riadne ho nesplácala pre finančné ťažkosti, hoci je aj s manželom zamestnaná, ich príjmy nepostačujú na úhradu všetkých ich existujúcich záväzkov, a preto by vedela tento úver splácať len v minimálnych splátkach.

13. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 06.11.2010 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej v rozhodnutí len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 799 eur na nákup tovaru. Pre tento úver bola dohodnutá aj fixná úroková sadzba vo výške 23,40% ročne, ďalej RPMN vo výške 26,09% ročne, priemerná RPMN vo výške 47,39% ročne k úveru bolo dohodnuté aj poistenie vo výške 3,33%. Žalovaný sa úver zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach v sume 32,14 eur, vždy k 15 dňu toho - ktorého mesiaca. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.148,52 eur, a preto žalobca žiada aby súd rozhodol v zmysle podaného žalobného návrhu.

14. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 11.06.2010 predpisom lex specialis a podľa názoru súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

15. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

19. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy(ďalej v texte len Občiansky zákonník), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa ust. § 53 ods. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa ust. § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

29. Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

30. Podľa ust. § 458 ods. 1 musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ako to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

31. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

32. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ich považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etikou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

33. K dobrým mravom sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu(nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

34. Súd preskúmal vyššie uzavretú úverovú zmluvu a zistil, že žalovaná sa zároveň v bode C) úverovej zmluvy pod marginálnou rubrikou Revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta zaviazala, že žiada aby ju spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, a teda poskytla mu úverový rámec vo výške 700 eur a vydala úverovú kartu na jej meno. Pričom táto žiadosť bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti

o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a v priebehu jej splácania. Po vzniku zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty môže CETELEM SLOVENSKO, a.s. kedykoľvek jednostranne zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ňou stanovenú výšku. Zároveň sa žalovaný zaviazal splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 4% poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, i telefonicky, žalovaný súhlasil s platbami uvedeným v časti C1 a termín splatnosti je 10 deň v mesiaci, ak nie v časti C1 dohodnuté inak, spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B. Ide o vopred naformulované znenie, ktoré žalovaný nemôže zmeniť.

35. Listom zo dňa 06.04.2011 žalobca oznámil žalovanému, že akceptuje jeho návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a ako spolaľhivému klientovi mu poskytujú medzinárodnú kreditnú kartu U. S., ktorú môže použiť na platby kartou za tovar a služby, výber hotovosti v bankomatoch, prevod peňazí na vlastný účet, s tým, že prvé dva výbery v hotovosti v bankomatoch sú zadarmo. Žalovanému tak bol poskytnutý revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom 1.500 eur resp. maximálny úverový rámec 3.400 eur s mesačnou úrokovou mierou 1,77% a s výškou mesačnej splátky 75 eur.

36. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na tomto úverovom prípade súd zistil, že predmetom tohto konania nie je pôvodný úver 06.11.2010, ale až revolvingový úver, ktorý bol žalovanej listom zo dňa 06.04.2011 schválený, nakoľko žalovaná vyčerpala sumu 1.710 eur s tým, že prvé čerpanie bolo vykonané dňa 16.05.2011, teda až po schválení revolvingového úveru.

37. Žalobca odvodzuje svoj nárok v časti o zaplatenie 1.148,52 eur s prísl. z časti C) žiadosti - Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.11.2010, teda zo zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca podľa výpisu z obchodného registra má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť.

38. Z predloženého listinného dôkazu, a to zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na štandardnom formulárovom tlačive žalobcu, vyplýva, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 799 eur. Uvedená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahuje pod označením C) Revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta, vopred žalobcom naformulovanú žiadosť, podľa ktorej žiadateľ o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorý v danom prípade nie je predmetom sporu, súčasne žiada žalobcu o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 700 eur a vydanie úverovej karty. Táto časť tlačiva obsahuje záväzok žiadateľa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 4% žiadateľovi poskytnutého úverového rámca. Teda žalobca do uvedeného tlačiva Žiadosť - zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru podsunul aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v podobe poskytnutia úverového rámca.

39. Súd má za to, že podpísaním uvedenej žiadosti - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru účastníkmi konania, do ktorej bola vsunutá aj žiadosť žalovaného o poskytnutie úverového rámca, nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, keďže podľa bodu IV.-1.1 Všeobecných podmienok žalobcu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, uvedených na rube žiadosti, žalobca v prípade prijatia návrhu zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty a klientovi poskytne úverový rámec - úverovú kartu až po posúdení údajov zo žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a v priebehu jeho splácania. Žalobca za prijatie návrhu podľa časti C) žiadosti, teda okamih vzniku zmluvy o úverovom rámci považuje odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti, teda je podľa žalobcu až odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca vzniká medzi účastníkmi konania zmluvný vzťah - zmluva o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru.

40. Z uvedených dôvodov preto podpis žalovaného na tlačive Žiadosť - zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06.11.2010, sa považuje len za potvrdenie doručenia oferty - návrhu na úverový rámec podľa § 43a) ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale nie za prijatie návrhu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere - úverovom rámci podľa § 43 c) ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže žalobca si vyhradil pre poskytnutie úverového rámca nielen zaradenie klienta do zoznamu žiadateľov, ale aj posúdenie platobnej disciplíny klienta so splácaním spotrebiteľského úveru a jeho údajov, uvedených v žiadosti, teda posúdenie bonity klienta, prípadne zníženie požadovanej výšky

úverového rámca a až na základe týchto údajov si žalobca vymienil akceptovanie návrhu na poskytnutie úverového rámca odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti žalovaného .

41. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa znenia účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 37 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Znamená to, že žalobca mal v prípade akceptácie písomného návrhu žalovaného o poskytnutie úverového rámca vo výške 700 eur žalovanému písomne oznámiť prijatie tejto žiadosti (§ 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

42. Žalobca listom zo dňa 06.04.2011 oznamuje žalovanému akceptovanie jeho návrhu. Z prípisu však nie je zrejmé, či jej bol poskytnutý úverový rámec 1.500 eur alebo 3.400 eur pri mesačnej splátke 75, keďže je uvedený maximálny úverový rámec 3.400 eur a aktuálny úverový rámec 1.500 eur. Navyše v splátkach je zahrnuté aj poistenie, o ktoré v návrhu pod bodom C žalovaný nežiadal. Úver mal byť úročený sadzbou 1,77% mesačne, ktorý taktiež v žiadosti nie je uvedený. Pre platné uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je potrebné, aby zmluva mala písomnú formu a iba plnenie na základe písomného návrhu nie je postačujúce na uzavretie platnej zmluvy. Vzhľadom na obsah vyššie uvedeného listu je nepochybné, že nejde o akceptovanie návrhu, ale o nový návrh, pretože oproti návrhu žalovaného obsahuje nové údaje, ktoré nie sú uvedené v jeho žiadosti.

43. Žalobca neoznačil a nedoložil súdu dôkaz o pravdivosti svojho tvrdenia o uzavretí platnej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Poskytovanie platby, realizovanej žalovaným podľa názoru súdu nie je dostačujúce na preukázanie platného uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere. Na základe vyššie uvedených skutočností súd mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere - zmluvy o úverovom rámci a to pre absenciu kvalifikovanej písomnej akceptácie návrhu zmluvy zo dňa 06.11.2010.

44. Z uvedeného dôvodu, preto ani výpoveď žalobcu od úverovej zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka, súd nepokladal za platnú, keďže neplatnú zmluvu nemožno vypovedať. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie jeho tvrdení o existencii peňažného záväzku žalovaného zo zmluvného vzťahu, teda nepreukázal dôvodnosť svojich tvrdení o existencii peňažného záväzku žalovaného titulom dlhu z úverovej zmluvy.

45. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť, rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nastala. V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania, podľa ktorej súd rozhoduje na základe dôkazov predložených a označených účastníkmi konania a sám nemá pátrať po dôkazoch, ak ich účastníci nepredložia, to však neplatí v prípade, ak ide podľa § 185 CSP dôkazy vyplývajúce z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou, ďalej dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva. V spotrebiteľských sporoch podľa § 295 CSP môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol a to v zmysle tzv. vyhľadávacej zásady.

46. Súd mal za to, že medzi účastníkmi nevznikol platný zmluvný vzťah, týkajúci sa revolvingového úveru a tak sa žalovaný ani nemohol dopustiť porušenia niektorej zo zmluvných povinností, sankcionovaných zmluvnou pokutou podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu preto nemohol žalobcovi ani vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, takisto ani na poplatky, poistné, či na iné plnenia, prípadne úrok z úveru. Právny predchodca žalobcu tak postupoval v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi a porušil aj tak zásady poctivého obchodného styku, pretože jeho náplňou činnosti bolo podnikanie okrem iného aj v oblasti poskytovaní spotrebiteľských úverov a finančných služieb.

47. Pokiaľ žalobca poskytol žalovanému na základe jeho žiadosti úverový rámec vo výške 700 eur z ktorého žalovaný vyčerpал peňažné prostriedky ku dňu 02.12.2013 vo výške 1.700 eur, išlo o plnenie bez právneho dôvodu, teda žalovaný sa bezdôvodne obohatil podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

48. V zmysle vyššie uvedeného tak súd posúdil tento úver podľa ustanovení občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Z uvedeného úveru žalovaný podľa údajov žalobcu vyčerpал sumu 1.710 eur a uhradil v splátkach sumu 1.224,46 eur, je povinný tak vrátiť iba to, čo vyčerpал, ale nevrátil, a to bez úrokov a iných poplatkov, preto súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 485,54 eur a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

49. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie 87/1995 Z.z.

50. Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úroku z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,50%. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne.

52. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, keď z uplatňovanej istiny 1.148,52 eur mu súd priznal sumu 485,54 eur a v prevyšujúcej časti návrh zamietol, úspešnejší žalovaný nežiadal priznať náhradu trov konania, a preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.